

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja

Druk nr 1081
Warszawa, 13 lipca 2012 r.

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o usługach turystycznych.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Tomasza Górskiego.

(-) Jacek Bogucki; (-) Andrzej Dąbrowski; (-) Andrzej Dera;
(-) Mieczysław Golba; (-) Tomasz Górski; (-) Patryk Jaki; (-) Mariusz Orion Jędrysek; (-) Beata Kempa; (-) Bartosz Kownacki; (-) Arkadiusz Mularczyk;
(-) Jerzy Rębek; (-) Józef Rojek; (-) Andrzej Romanek; (-) Edward Siarka;
(-) Piotr Szeliga; (-) Tadeusz Woźniak; (-) Marzena Dorota Wróbel; (-) Jan Ziobro; (-) Kazimierz Ziobro; (-) Jarosław Żaczek.

Ustawa
z dnia 2012 r.
o zmianie ustawy o usługach turystycznych

Art. 1

W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 223, poz. 2268, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) Dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Art. 5a. 1. W przypadku, w którym suma gwarancji lub suma ubezpieczenia, o którym mowa w art. 5 ust. 1 okazuje się niewystarczająca dla pokrycia kosztów powrotu klientów z imprezy turystycznej do miejsca wyjazdu lub planowanego powrotu z imprezy turystycznej w wypadku gdy organizator turystyki lub pośrednik turystyczny wbrew obowiązkowi nie zapewnia tego powrotu, a także zwrotu wpłat wniesionych tytułem zapłaty za imprezę turystyczną w wypadku gdy z przyczyn dotyczących organizatora turystyki lub pośrednika turystycznego oraz osób, które działają w ich imieniu impreza turystyczna nie zostanie zrealizowana oraz zwrotu części wpłat wniesionych tytułem zapłaty za imprezę turystyczną, odpowiadającą części imprezy turystycznej, która nie zostanie zrealizowana z przyczyn dotyczących organizatora turystyki lub pośrednika turystycznego oraz osób, które działają w ich imieniu, niepokryte z innych źródeł koszty oraz zwrot wpłat dokonywany jest z budżetu państwa.

2. Skarbowi państwa przysługuje roszczenie o zwrot wypłaconych sum przeciwko przedsiębiorcy, o którym mowa w art. 5 ust. 1.

3. Wnioski o zwrot wpłat, o których mowa w ust. 1 kierowane są do Marszałka województwa.

4. Na decyzje Marszałka w przedmiocie zwrotu służy odwołanie do Ministra właściwego do spraw turystyki.

Art. 2

Ustawa ma zastosowanie do pokrycia kosztów powrotu z imprezy turystycznej oraz zwrotu wpłat klientów w przypadku niewypłacalności przedsiębiorcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie organizowania imprez turystycznych oraz pośredniczenia na zlecenie klientów w zawieraniu umów o świadczenie usług turystycznych, które miały miejsce po 1 stycznia 2011 r.

Art. 3

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

1. Cel projektu i przesłanki jego przyjęcia.

Celem projektu jest jak najszybsze doprowadzenie do pełnej ochrony klientów biur podróży, zgodnie z art. 7 Dyrektywy Rady z dnia 13 czerwca 1990 r. w sprawie zorganizowanych podróży, wakacji i wycieczek (90/314/EWG). Artykuł ten stanowi, że: "Na wypadek swojej niewypłacalności organizator i/lub punkt sprzedaży detalicznej, będący stroną umowy, powinni zapewnić dostateczne zabezpieczenie umożliwiające zwrot nadpłaconych pieniędzy oraz powrót konsumenta z podróży"

Nowelizacja ustawy o usługach turystycznych dokonana 17 września 2010 r. tylko pozornie doprowadziła do zgodności polskiego prawa z dyrektywą europejską. Aczkolwiek zgodnie z art. 5 ust. 1 tej ustawy, organizator powinien na wypadek swojej niewypłacalności posiadać pełne zabezpieczenie na pokrycie kosztów powrotu klientów do kraju oraz zwrot wpłat za wycieczki, które nie dojdą do skutku, to jednak zgodnie z art. 10 tejże ustawy, Minister Finansów określa minimalne wystarczające sumy gwarancyjne. Oznacza to, że istnieje teoretyczna, a jak pokazały wypadki ostatnich tygodni, również praktyczna możliwość, że suma gwarancyjna okaże się nie wystarczająca na pokrycie pełnych kosztów.

Tym samym polskie prawo pozostaje w sprzeczności z Dyrektywą europejską i nie zapewnia pełnej ochrony klientom, co jest sytuacją, która nie może być tolerowana.

2. Cel uchwalenia projektowanej regulacji.

Celem uchwalenia projektowanej regulacji jest zapewnienie zgodności polskiego prawa z wymogami art. 7 Dyrektywy Rady z dnia 13 czerwca 1990 r. w sprawie zorganizowanych podróży, wakacji i wycieczek (90/314/EWG).

3. Rozwiązania przyjęte w projekcie.

Projekt ustawy ustanawia subsydiarną odpowiedzialność Skarbu Państwa za pokrycie kosztów powrotu klientów do kraju oraz zwrot wpłat za usługi, które nie dojdą do skutku, w przypadku niewypłacalności przedsiębiorcy prowadzącego działalność w zakresie usług turystycznych, w części która nie została pokryta z sum gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej albo ubezpieczenia. W ten sposób

doprowadza się do pełnej zgodności z Dyrektywą europejską, która nie dopuszcza na limitowanie zwrotu wpłat klientów, lecz wymaga zwrotu pełnego.

Tymczasem w Polsce regularnie dochodzi do niewypłacalności biur podróży, a posiadane przez nich zgodnie z prawem gwarancje lub ubezpieczenia okazują się niewystarczające. Należy w związku z tym przyjąć, że polskie prawo w sposób błędny dokonało implementacji postanowień Dyrektywy do krajowego porządku prawnego. W 1996 r. Trybunał Sprawiedliwości rozpatrując sprawę na tle Dyrektywy orzekł, że zaniechanie Niemiec w implementacji Dyrektywy tworzy cywilną odpowiedzialność państwa wobec tych konsumentów, którzy doznali szkody wskutek braku transpozycji art. 7 Dyrektywy (wyrok z 8.10.1996 r.. sprawa Dillenkofer). W orzeczeniu z 15 czerwca 1999 r. Trybunał Sprawiedliwości orzekł, że Państwa Członkowskie mają obowiązek takiego wdrożenia Dyrektywy, żeby klienci otrzymali pełen zwrot wpłaconych sum (wyrok z 15.06.1999, sprawa C-140/97). Należy przyjąć, że błędna implementacja Dyrektywy przez Polskę pociąga za sobą odpowiedzialność odszkodowawczą Skarbu Państwa, analogicznie do spraw rozpoznanych już przez Trybunał Sprawiedliwości.

Z tego względu wydaje się wskazane objęcie zakresem regulacji również przypadków, które już miały miejsce. Dlatego ustawa przewiduje działanie wsteczne, od dnia 1 stycznia 2011 r.

Przyjęcie proponowanej regulacji nie stoi na przeszkodzie wypracowaniu w przyszłości takiego systemu zabezpieczeń, który gwarantuje pełną ochronę klientów biur podróży, bez obciążania skutkami niewypłacalności Skarbu Państwa. Do czasu wypracowania takiego systemu, odpowiedzialność za błędną implementację Dyrektywy spoczywa na Skarbie Państwa, co uzasadnia wprowadzenie niniejszej regulacji.

Skarbowi państwa przysługuje oczywiście roszczenie regresowe o zwrot wypłaconych sum przeciwko przedsiębiorcy, który stał się niewypłacalny. W praktyce, roszczenia te mogą się jednak okazać nieściągalne.

Ponieważ zgodnie z ustawą o usługach turystycznych, to Marszałkowie województw są odpowiedzialni za pomoc klientom niewypłacalnych biur podróży, jest właściwe, aby organ ten prowadził również postępowanie w sprawie zwrotu nadpłaconych kwot przez klientów. Na decyzję Marszałka przysługuje odwołanie do Ministra właściwego do spraw turystyki, zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego.

5. Ocena skutków regulacji.

a) Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i dochody jednostek samorządu terytorialnego.

Skutkiem finansowym jest zwiększenie obciążeń Skarbu Państwa z tytułu zwrotu nadpłaconych kwot klientom niewypłacalnych biur podróży, w części przekraczającej sum pokrytych z gwarancji ubezpieczeniowych lub bankowych albo umowy ubezpieczenia. Wielkość obciążeń zależy od kondycji branży turystycznej oraz od wysokości minimalnych sum gwarancyjnych określonych w rozporządzeniu Ministra Finansów i nie może być oszacowana z dużą dokładnością. Można jednak szacować, że zwiększenie obciążeń nie powinno przekroczyć kwoty 20 milionów złotych rocznie.

b) Wpływ regulacji na rynek pracy.

Projektowana ustawa nie zawiera przepisów, które mogą mieć wpływ na rynek pracy.

c) Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

Projektowana ustawa nie zawiera przepisów, które mogą wpływać na konkurencyjność gospodarki.

d) Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów mających wpływ na sytuację i rozwój regionów.

6. Zgodność projektu ustawy z prawem Unii Europejskiej.

Przedmiotem projektowanej regulacji jest zapewnienie pełnej zgodności polskiego prawa z art. 7 Dyrektywy Rady z dnia 13 czerwca 1990 r. w sprawie zorganizowanych podróży, wakacji i wycieczek (90/314/EWG).

Warszawa, 27 lipca 2012 r.

BAS-WAPEiM-1947/12

Pani Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna
w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu
ustawy o zmianie ustawy o usługach turystycznych (przedstawiciel
wnioskodawców: poseł Tomasz Górski)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (tekst jednolity: Monitor Polski z 2012 r. poz. 32) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ustawy o zmianie ustawy o usługach turystycznych, zwany dalej „projektem ustawy”, zawiera propozycję dodania art. 5a do ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 223, poz. 2268, ze zmianami).

Zgodnie z przedłożoną propozycją w przypadku niewypłacalności przedsiębiorcy wykonującego działalność w zakresie organizowania usług turystycznych koszty powrotu klientów z imprezy turystycznej do kraju oraz zwrot wpłat wniesionych za taką imprezę, w części niepokrytej z gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej albo umowy ubezpieczenia miałyby być pokrywane z budżetu państwa. W razie wydatkowania środków na taki cel Skarbowi Państwa ma przysługiwać roszczenie wobec przedsiębiorcy.

W myśl art. 3 projektu ustawy, ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Przedmiot projektu ustawy dotyczy materii regulowanej postanowieniami dyrektywy Rady 90/314/EWG z dnia 13 czerwca 1990 r. w sprawie

zorganizowanych podróży, wakacji i wycieczek (Dz. Urz. WE L 158 z 23.06.1990 r., str. 59), zwanej dalej „dyrektywą 90/314/EWG”.

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Jak stanowi art. 7 dyrektywy 90/314/EWG, na wypadek swojej niewypłacalności organizator imprezy turystycznej lub punkt sprzedaży detalicznej, będący stroną umowy z konsumentem, powinni zapewnić dostateczne zabezpieczenie umożliwiające zwrot nadpłaconych pieniędzy oraz powrót konsumenta z podróży.

Trzeba wskazać, iż przepis ten był przedmiotem wykładni Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, zwanego dalej „TS”. Sąd ten uznał m.in., że celem zabezpieczenia, o którym mowa w art. 7 dyrektywy 90/314/EWG, jest ochrona konsumenta przed ryzykiem gospodarczym wiążącym się z niewypłacalnością lub upadłością organizatora podróży, a podstawowym celem tego przepisu jest zabezpieczenie, aby w przypadku niewypłacalności lub upadłości organizatora podróży zagwarantowane zostały powrót konsumenta z podróży i zwrot zapłaconych przezeń pieniędzy (wyrok z 8 października 1996 r., *Dillenkofer*, C-178/94, C-179/94 i od C-188/94 do C-190/94). TS stwierdził również, że art. 7 dyrektywy 90/314/EWG ustanawia obowiązek osiągnięcia rezultatu polegającego na przyznaniu uczestnikom zorganizowanych podróży, wakacji i wycieczek w przypadku upadłości organizatora uprawnienia do zabezpieczenia zwrotu zapłaconych pieniędzy i powrotu z podróży, a celem tego zabezpieczenia jest właśnie ochrona konsumenta przed skutkami tej upadłości, niezależnie od jej przyczyn. Zdaniem TS, takie okoliczności jak nieostrożne zachowanie organizatora podróży czy też wystąpienie wyjątkowych lub nieprzewidywalnych zdarzeń nie mogą stanowić przeszkody w przewidzianych w art. 7 dyrektywy 90/314/EWG zwrocie zapłaconych pieniędzy i powrocie konsumentów z podróży (wyrok z 15 czerwca 1999 r., *Rechberger*, C-140/97). Co więcej TS orzekł, że wykładni art. 7 dyrektywy 90/314/EWG należy dokonywać w taki sposób, że ma on zastosowanie w sytuacji, w której niewypłacalność organizatora podróży jest spowodowana jego mającym znamiona oszustwa zachowaniem (wyrok z 16 lutego 2012 r., *Jürgen Blödel-Pawlik*, C-134/11).

Wymaga odnotowania, że wdrożenie art. 7 dyrektywy 90/314/EWG do polskiego porządku prawnego nastąpiło na mocy art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych. Przepis ten stanowi, że przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie organizowania imprez turystycznych oraz pośredniczenia na zlecenie klientów w zawieraniu umów o świadczenie usług turystycznych jest obowiązany zapewnić klientom, na wypadek swojej niewypłacalności: 1) pokrycie kosztów powrotu klientów z imprezy turystycznej do miejsca wyjazdu lub planowanego powrotu z imprezy turystycznej w wypadku gdy organizator turystyki lub pośrednik turystyczny

wbrew obowiązкови nie zapewnia tego powrotu, 2) zwrot wpłat wniesionych tytułem zapłaty za imprezę turystyczną w wypadku gdy z przyczyn dotyczących organizatora turystyki lub pośrednika turystycznego oraz osób, które działają w ich imieniu impreza turystyczna nie zostanie zrealizowana, 3) zwrot części wpłat wniesionych tytułem zapłaty za imprezę turystyczną, odpowiadającą części imprezy turystycznej, która nie zostanie zrealizowana z przyczyn dotyczących organizatora turystyki lub pośrednika turystycznego oraz osób, które działają w ich imieniu. Obowiązek ten można wypełnić przez: 1) zawarcie umowy gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej, 2) zawarcie umowy ubezpieczenia na rzecz klientów, lub 3) przyjmowanie wpłat klientów wyłącznie na rachunek powierniczy, jeżeli wykonuje usługi turystyczne wyłącznie na terenie kraju i złoży marszałkowi województwa oświadczenie o przyjmowaniu wpłat na rachunek powierniczy.

Proponowane w projekcie ustawy wprowadzenie dodatkowego zabezpieczenia w postaci pokrywania brakującej części kosztów powrotu klientów z imprezy turystycznej do kraju oraz zwrotu wpłat wniesionych za taką imprezę można uznać za instrument mieszczący się w zakresie regulacji art. 7 dyrektywy 90/314/EWG.

Biorąc powyższe pod uwagę należy uznać, iż zawarta w projekcie ustawy propozycja nowelizacji ustawy o usługach turystycznych jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

4. Konkluzja

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o usługach turystycznych jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Zbigniew Wrona

Warszawa, 27 lipca 2012 r.

BAS-WAPEiM-1948/12

Pani Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna
w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy
o usługach turystycznych (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Tomasz
Górski) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej
w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu

Projekt ustawy o zmianie ustawy o usługach turystycznych, zwany dalej „projektem ustawy”, zawiera propozycję dodania art. 5a do ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 223, poz. 2268, ze zmianami).

Projektodawcy proponują, aby w przypadku niewypłacalności przedsiębiorcy wykonującego działalność w zakresie organizowania usług turystycznych koszty powrotu klientów z imprezy turystycznej do kraju oraz zwrot wpłat wniesionych za taką imprezę, w części niepokrytej z gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej albo umowy ubezpieczenia były pokrywane z budżetu państwa.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o usługach turystycznych nie jest projektem ustawy wykonującej prawo UE w rozumieniu art. 95a ust. 3 regulaminu Sejmu.

Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

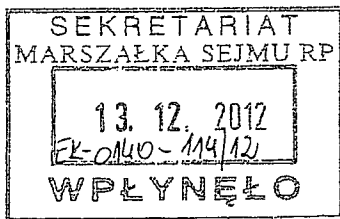
Zbigniew Wrona

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 13 grudnia 2012 r.

Komisja Ustawodawcza
UST-00 - 133 /12

Pani
Ewa KOPACZ
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek

Przekazuję – przyjętą na posiedzeniu w dniu 12 grudnia 2012 r. – opinię Komisji Ustawodawczej:

- o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o usługach turystycznych (przedstawiciel wnioskodawców poseł Tomasz Górski).

Z poważaniem

Zastępca Przewodniczącego Komisji

/Witold Pahl/

OPINIA nr 156
Komisji Ustawodawczej

w sprawie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o usługach turystycznych

przyjęta na posiedzeniu
w dniu 12 grudnia 2012 r.

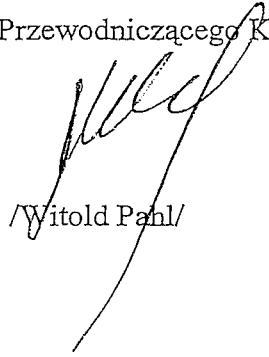
dla Marszałka Sejmu

Komisja Ustawodawcza, na posiedzeniu w dniu 12 grudnia 2012 r., rozpatrzyła skierowany przez Marszałka Sejmu – w trybie art. 34 ust. 8 regulaminu Sejmu RP, celem wyrażenia opinii w świetle zgłoszonych wątpliwości w sprawie zgodności projektu z Konstytucją RP - poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o usługach turystycznych

Komisja, po przedstawieniu projektu i wysłuchaniu ekspertów, przeprowadziła dyskusję. W wyniku głosowania Komisja

- uznała ten projekt za dopuszczalny.

Zastępca Przewodniczącego Komisji

/Witold Pahl/

Związek Województw Rzeczypospolitej Polskiej

Warszawa, 17 stycznia 2013 r.

ZW/0714/10/13

SEKRETARIAT SZEFA KS

L.dz.

Data wpływu 18. 01. 2013.

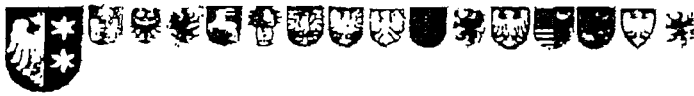
Pan
Lech Czapla
Szef
Kancelarii Sejmu

Konwent Marszałków

W odpowiedzi na pismo z dnia 03 stycznia 2013 r. o nr (EK-020-303/12), dotyczące przedłożenia opinii nt. poselskiego projektu ustawy: o zmianie ustawy o usługach turystycznych, w załączeniu, uprzejmie przekazujemy stanowiska Konwentu Marszałków RP z dnia 18 października 2012 r. w sprawie projektu ustawy o Turystycznym Funduszu Gwarancyjnym i w sprawie zmiany systemu zabezpieczeń finansowych organizatorów turystyki i pośredników turystycznych w związku m.in. z przypadkami ogłoszenia niewypłacalności przez biura podróży w 2012 r. oraz uwagi dot. ww. projektu, otrzymane z województw: małopolskiego, lubuskiego, śląskiego, podlaskiego, kujawsko-pomorskiego, mazowieckiego i zachodniopomorskiego.

Z upoważnienia

/-/ Bogdan Ciepielewski
Dyrektor Biura ZWRP

STANOWISKO

KONWENTU MARSZAŁKÓW WOJEWÓDZTW RP

z dnia 18 października 2012 r.

**w sprawie zmiany systemu zabezpieczeń finansowych organizatorów turystyki
i pośredników turystycznych w związku m.in. z przypadkami ogłoszenia niewypłacalności
przez biura podróży w 2012 roku**

Konwent Marszałków Województw RP dostrzega konieczność zmodyfikowania systemu zabezpieczeń finansowych posiadanych przez organizatorów turystyki i pośredników turystycznych określonych przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych oraz aktami wykonawczymi do ww. ustawy, tj. rozporządzeniami Ministra Finansów,

Oświadczenie o niewypłacalności w sezonie letnim 2012 r. do właściwego Marszałka Województwa złożyli organizatorzy turystyki m.in. z województwa mazowieckiego, wielkopolskiego, dolnośląskiego czy małopolskiego. Wystąpiły również przypadki braku złożenia oświadczenia przez przedsiębiorców o ich niewypłacalności, a Marszałek Województwa zmuszony był na podstawie okoliczności wskazujących na niewypłacalność złożyć do gwaranta żądania zapłaty z zabezpieczenia finansowego organizatora. Sumy zabezpieczeń finansowych niektórych organizatorów okazały się niewystarczające nawet na pokrycie kosztów powrotów poszkodowanych klientów do Polski. Z uwagi na stan wyższej konieczności, marszałkowie województwa podjęli decyzję o wydatkowaniu własnych środków finansowych na sprowadzenie turystów do kraju. Marszałkowie wystąpili do poszczególnych wojewodów, jako przedstawicielei administracji rządowej, o zwrot wykorzystanych na ten cel środków ze skarbu państwa, ze względu na fakt, iż zadania dotyczące organizatorów turystyki i pośredników turystycznych są zadaniami zleconymi z zakresu administracji rządowej.

Konwent Marszałków Województw RP stwierdza, że obecnie obowiązujący system zabezpieczeń finansowych jest niewystarczający na pokrycie kosztów powrotów klientów z imprezy turystycznej oraz na zapewnienie klientom zwrotów wpłat wniesionych tytułem zapłaty za imprezę turystyczną oraz na zwrot części wpłat wniesionych tytułem zapłaty za imprezę turystyczną odpowiadającą jej części, która nie zostanie

zrealizowana z przyczyn dotyczących organizatora turystyki lub pośrednika turystycznego, które mają być zapewnione ze środków z gwarancji ubezpieczeniowej lub bankowej lub ubezpieczenia na rzecz klientów.

Konwent Marszałków Województw RP podkreśla, że zgodnie z Dyrektywą Rady z dnia 13 czerwca 1990 r. w sprawie zorganizowanych podróży, wakacji i wycieczek (90/314/EWG), do której zostały dostosowane przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych, poszkodowani klienci biur podróży powinni otrzymać 100 % zwrotu kwot wpłaconych na poczet imprez turystycznych. Doświadczenia bieżącego roku pokazują, iż kwoty umów gwarancji posiadanych przez organizatorów turystyki, określone w oparciu o rozporządzenia Ministra Finansów, w niektórych przypadkach nie są wystarczające nawet na opłacenie powrotu klientów do kraju.

Konwent Marszałków Województw RP wzywa, aby Minister Finansów w trybie pilnym zapewnił środki finansowe na zwrot kwot wydatkowanych przez marszałków z budżetu województw, na realizację zadań w zakresie ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych, które są zadaniami zleconymi z zakresu administracji rządowej, jak również zapewnił uzupełnienie różnicy pomiędzy sumą zabezpieczenia finansowego organizatorów, a kwotą uzasadnionych roszczeń poszkodowanych klientów.

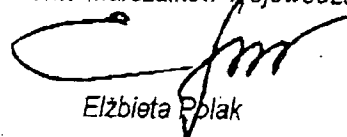
Ponadto Konwent Marszałków Województw RP zgłasza konieczność zapewnienia środków finansowych na 100 % zwrotu kwot wpłaconych przez klientów biur podróży, które zostaną wykorzystane w przypadku, gdy środki z umów gwarancji okażą się niewystarczające, poprzez m.in. zwiększenie wysokości minimalnych zabezpieczeń finansowych, w szczególności w przypadku przedsiębiorców rozpoczynających działalność gospodarczą, w zakresie organizowania imprez turystycznych i pośredniczenia na zlecenie klientów w zawieraniu umów o świadczenie usług turystycznych lub w formie uruchomienia dodatkowych zabezpieczeń np. funduszu gwarancyjnego, z którego można byłoby dofinansowywać roszczenia klientów.

Konwent Marszałków Województw RP podkreśla, że zasadniczej zmianie musi ulec rola gwaranta w procesie wyliczania sum zabezpieczenia finansowego organizatorów. Udzielający gwarancji jest instytucją, która ma możliwość wglądu do dokumentacji finansowej firm, w tym sprawdzenia rzetelności wskazywania przez nich przychodów z tytułu prowadzonej działalności. Zdarzały się przypadki, że organizatorzy zaniżali wysokość przychodów z tytułu organizacji imprez przez co wysokość ich zabezpieczeń finansowych wyliczana procentowo od przychodów była niższa.

Konwent Marszałków Województw RP pragnie zwrócić uwagę na konieczność podjęcia ww. działań w celu uniknięcia w przyszłości tego rodzaju sytuacji, jakie miały miejsce w sezonie letnim 2012 roku.

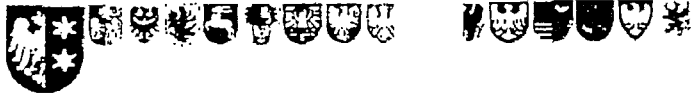
Przewodnicząca

Konwentu Marszałków Województw RP

Elżbieta Rpiak

Bad Muskal/Łęknica, 18 października 2012 r.

STANOWISKO**KONWENTU MARSZAŁKÓW WOJEWÓDZTW RP****z dnia 18 października 2012 r.****w sprawie projektu ustawy o Turystycznym Funduszu Gwarancyjnym**

Konwent Marszałków Województw RP stwierdza, że obecnie obowiązujący system zabezpieczeń finansowych organizatorów turystyki i pośredników turystycznych wynikający z ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych oraz aktów wykonawczych nie jest wystarczający na pokrycie kosztów powrotów turystów do kraju oraz na zapewnienie 100 % zwrotu wpłat wniesionych przez klientów tytułem niezrealizowanych bądź przerwanych imprez turystycznych, w przypadku niewypłacalności biura podróży. W świetle ostatnich wydarzeń konieczne jest zabezpieczenie dodatkowych środków finansowych, które mogłyby być wykorzystane w przypadku, gdy sumy umów gwarancji posiadanych przez organizatorów turystyki i pośredników turystycznych są niewystarczające.

Konwent Marszałków Województw RP popiera propozycję utworzenia Turystycznego Funduszu Gwarancyjnego, jednak nie w formie zaproponowanej w projekcie ustawy o Turystycznym Funduszu Gwarancyjnym.

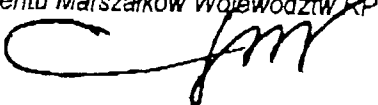
Konwent Marszałków Województw RP zwraca uwagę, że ww. projekt ustawy:

- rozszerza w znacznym stopniu kompetencje marszałków województw wskazując ich jako dysponentów Funduszu oraz poprzez nałożenie na nich obowiązków: kontroli wnoszenia składek na rzecz Funduszu przez organizatorów turystyki, przyjmowania kwartalnych deklaracji dotyczących zawartych umów i składek należnych dla Funduszu, egzekucji należności z tytułu niezapłaconych składek do Funduszu, rozpatrywania roszczeń złożonych przez klientów w odniesieniu do środków z Funduszu,
- wprowadza dualizm dochodzenia roszczeń przez poszkodowanych klientów: z jednej strony do gwaranta za pośrednictwem marszałka województwa do środków z umowy gwarancji, z drugiej – do marszałka województwa za pośrednictwem gwaranta do środków z Funduszu (klienci powinni otrzymać zwrot wpłaconych środków bez zbędnej konieczności kilkukrotnego składania roszczeń),
- nie reguluje sposobu kontrolowania płynności finansowej organizatorów turystyki ani nie wskazuje właściwych organów do realizacji tych zadań, tak by znana była rzeczywista sytuacja organizatorów turystyki.

Jednocześnie Konwent Marszałków Województw RP podkreśla konieczność uwzględnienia w projekcie ustawy o Turystycznym Funduszu Gwarancyjnym następujących kwestii:

- wskazania właściwego organu do sprowadzania klientów niewypłacalnych biur do kraju,
- nałożenia na wojewodów, jako przedstawicieli administracji rządowej, obowiązku pokrywania dodatkowych kosztów ponoszonych przez urzędy marszałkowskie w związku z obsługą organizacji powrotów,
- stworzenia możliwości pomocy touroperatorom, którzy zostali poszkodowani przez niewypłacalność ich kontrahentów, poprzez udzielenie pożyczki ze środków Funduszu,
- przekazania obsługi i dysponowania środkami Funduszu ministrowi właściwemu ds. turystyki,
- znacznego uproszczenia zasad korzystania przez klientów ze środków z Funduszu,
- zmniejszenia ilości dokumentacji przekazywanej przez przedsiębiorców w zamian za rozszerzenie zakresu przedmiotowego kontroli dokonywanych u przedsiębiorcy.

Konwent Marszałków Województw RP zwraca uwagę, że wprowadzenie ustawy o Turystycznym Funduszu Gwarancyjnym w dalszym ciągu nie określa jaki organ powinien zajmować się sprowadzaniem klientów niewypłacalnych biur podróży do kraju ani nie reguluje w jaki sposób powyższe ma być realizowane. W razie niewypłacalności biura podróży to przedsiębiorca, w porozumieniu z właściwym marszałkiem województwa powinien odpowiadać za sprowadzenie swoich klientów do kraju.

Przewodnicząca
Konwentu Marszałków Województw RP

Elżbieta Połak

Bad Muskau/Lęknica 18 października 2012 r.

Kraków, dnia 11.01.2013 r.
OR-IX.0821.6.2013

**Opinia Województwa Małopolskiego w przedmiocie poselskiego projektu ustawy –
o zmianie ustawy o usługach turystycznych**

Przedstawiony projekt ustawy zawiera ogólne sformułowania dotyczące zabezpieczenia roszczeń klientów niewypłacalnych biur podróży, wskazując odpowiedzialność finansową Skarbu Państwa za pokrycie kosztów powrotu klientów do kraju i zwrot wpłat za niezrealizowane imprezy turystyczne oraz Marszałka Województwa, jako organu zobowiązanego do przyjmowania i rozpatrywania wniosków poszkodowanych klientów oraz wydawania decyzji w sprawie zwrotu ich wpłat.

Projekt nie precyzuje sposobu wypłaty środków z budżetu Państwa na pokrycie kosztów powrotu klientów do kraju w sytuacji, gdy suma zabezpieczenia finansowego przedsiębiorcy okaże się niewystarczająca, a także procedury wydawania decyzji w przedmiocie zwrotu wpłat klientów za niezrealizowane imprezy turystyczne, np. dokumentów będących podstawą do wydania ww. decyzji, czy też terminu składania wniosków o wypłatę środków. W związku z powyższym szczegółowe zapisy dotyczące procedury wypłaty środków z budżetu Państwa powinny zostać określone w przepisach wykonawczych do ustawy o usługach turystycznych.

Jednocześnie należy podkreślić, że powierzenie ww. zadań Marszałkowi Województwa będzie wymagało zatrudnienia dodatkowych osób, które będą zajmowały się prowadzeniem spraw dotyczących wypłat środków z budżetu państwa na pokrycie roszczeń klientów niewypłacalnych biur podróży.

Lubuskie

Wicemarszałek Województwa Lubuskiego
Maciej Szykuła

Zielona Góra, dnia 14 stycznia 2013 r.

DS.VII.5222.2.2013

Pan
Bogdan Ciepielewski
Dyrektor Biura Związku
Województw RP

Pracownicy Biura Dyrektorów

Odnosząc się do przedstawionego poselskiego projektu ustawy - o zmianie ustawy o usługach turystycznych (KP Solidarna Polska): Województwo Lubuskie nie wnosi uwag do proponowanych zmian w ustawie o usługach turystycznych.

W naszej opinii zmiana ustawy przyczyni się do zabezpieczenia interesów klientów, korzystających z usług organizatorów turystyki i pośredników turystycznych, którzy nie wywiązują się z zobowiązań umownych. Aktualny system zabezpieczeń finansowych jest niewystarczający na pokrycie kosztów powrotów klientów z imprezy turystycznej, na zapewnienie klientom zwrotów wpłat wniesionych tytułem zapłaty za imprezę turystyczną oraz na zwrot części wpłat wniesionych tytułem zapłaty za imprezę turystyczną odpowiadającą jej części, która nie zostanie zrealizowana z przyczyn dotyczących organizatora turystyki lub pośrednika turystycznego.

W stanowiskach, które zostały przyjęte podczas Konwentu Marszałków Województw RP w dniach 18 – 19 października 2012 r. ws. projektu ustawy o Turystycznym Funduszu Gwarancyjnym oraz w sprawie zmiany systemu zabezpieczeń finansowych organizatorów turystyki i pośredników turystycznych w związku m.in. z przypadkami ogłoszenia niewypłacalności przez biura podróży w 2012 r., zwrócono uwagę m.in. na konieczność wprowadzenia modyfikacji systemu zabezpieczeń oraz zapewnienie, zgodnie z obowiązującym prawem, zwrotu kwot wpłaconych przez klientów, w przypadku gdy środki z umów gwarancji okażą się niewystarczające.

Proponowane zmiany, szczególnie w świetle doświadczeń związanych z ogłoszeniem niewypłacalności w sezonie urlopowym w 2012 r., wskazują na konieczność wprowadzania modyfikacji zapisów ustawy o usługach turystycznych, aby uniknąć w przyszłości tego rodzaju sytuacji, gdy marszałkowie województw zmuszeni byli uruchomić środki samorządowe na pokrycie kosztów bezpiecznego i sprawnego sprowadzenia klientów do kraju a dokumenty ubezpieczeniowe nie pokrywały wszystkich roszczeń klientów biur podróży.

Q
pasztecik
M. Szykuła

URZĄD
MARSZAŁKOWSKI
WOJEWÓDZTWA
ŚLĄSKIEGO

Zespół
Obsługi Prawnej

Katowice, dnia 16 stycznia 2013 r.

OP.KW-00022/13
OP.0821.00007.2013

Pan
Bogdan Ciepielewski
Dyrektor Biura
Związku Województw RP
ul. Świętojerska 5/7
00-236 Warszawa

W odpowiedzi na pismo z dnia 7 stycznia 2013 r. (przesłane drogą elektroniczną) dotyczące wyrażenia opinii w przedmiocie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o usługach turystycznych, uprzejmie informuję, że w/w projekt został w dniu 9 stycznia 2013 r. przekazany do opinii wydziału merytorycznego – Wydziału Sportu i Turystyki Urzędu Marszałkowskiego Województwa Śląskiego.

W odpowiedzi zgłoszono uwagi do projektu, które koncentrują się na wskazaniu, że przedstawiony projekt ustawy zawiera zbyt ogólne sformułowania dotyczące zabezpieczenia roszczeń klientów organizatorów turystyki, którzy ogłosili niewypłacalność. W przypadku niewystarczającej wysokości sumy gwarancyjnej z zabezpieczeń finansowych przedsiębiorców – organizatorów turystyki na pokrycie kosztów powrotu klientów do kraju oraz zwrot wpłat za niezrealizowane imprezy turystyczne do pełniej wysokości wpłaconych kwot, projekt wskazuje odpowiedzialność finansową Skarbu Państwa. Jednakże projekt nie precyzuje sposobu wypłaty środków z budżetu państwa, a także procedury wydawania decyzji przez marszałka województwa. Szczegółowe zapisy dotyczące procedury wypłaty środków z budżetu państwa powinny zostać określone w przepisach wykonawczych do ustawy o usługach turystycznych.

Pod kątem oceny formalno-prawnej można zasygnalizować jedynie potrzebę dostosowania projektu do wymagań rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. Nr 100, poz. 908), a to ze względu na układ treści art. 1 ustawy nowelizującej.

Dla zachowania standardów prawidłowej legislacji oraz prawidłowej systematyki, proponowany tekst normatywny powinien zostać zakończony znakiem cudzysłowu, a ponadto z uwagi na brak kolejnych jednostek wyliczenia wydaje się zbędne, aby merytoryczną treść przepisu ujmować w kolejnych punktach, jak zasugerowali projektodawcy.

W pozostałym zakresie Zespół Obsługi Prawnej tut. Urzędu nie wnosi uwag do projektu.

ul. Ligonia 46
40-037 Katowice
tel. +48 (32) 20 78 617
fax. +48 (32) 20 78 618
biuro.prawne@slaskie.pl
www.slaskie.pl

URZĄD MARSZAŁKOWSKI
WOJEWÓDZTWA PODLASKIEGO
w Białymstoku
15-888 Białystok
ul. kard. S. Wyszyńskiego 1

Białystok, 15 stycznia 2013r.

EST-II.520.1.2.2013

Pan
Bogdan Ciepielewski
Dyrektor Biura
Związek Województw RP
ul. Świętojerska 5/7
00-236 Warszawa

W nawiązaniu do przedstawionego poselskiego projektu ustawy - o zmianie ustawy o usługach turystycznych uprzejmie informuję, iż generalnie projekt ww. ustawy zasługuje na poparcie, natomiast jeżeli chodzi o szczegóły należałoby go jeszcze poprawić i uzupełnić o dodatkowe postanowienia.

Mianowicie w ostatnim członie art.5a ust. 1 projektu ustawy proponuję dodać wyraz „powrotu”, tak iżby ta część zdania otrzymała brzmienie: „niepokryte z innych źródeł koszty powrotu oraz zwrot wpłat dokonywany jest z budżetu państwa.”

Ponadto należałoby wskazać jaki organ byłby uprawniony (np. marszałek województwa) do występowania o brakujące środki, zwłaszcza na pokrycie kosztów powrotu do kraju, i do kogo konkretnie byłoby skierowane to wystąpienie (np. do ministra właściwego ds. turystyki, czy też ministra właściwego ds. finansów) i w jakim terminie miałyby nastąpić przekazanie środków.

z up. MARSZAŁKA WOJEWÓDZTWA

Bartłomiej Andruk
Dyrektor
Departamentu Edukacji, Sportu i Turystyki

Uwagi województwa kujawsko-pomorskiego

dotycząca zaopiniowania poselskiego projektu ustawy – o zmianie ustawy o usługach turystycznych,

Dot. art. 5 a:

- W przedstawionej formie zapis jest nieczytelny tj. : powtarzanie zapisu art. 5. ust 1. pkt 2 aktualnej ustawy o usługach turystycznych w proponowanym art. 5 a ust 1 sprawia, iż artykuł ten jest nieczytelny, brak określenia, iż dotyczy on sytuacji uruchamiania gwarancji ubezpieczeniowej lub bankowej lub ubezpieczenia na rzecz klienta w przypadku niewypłacalności przedsiębiorcy, czytelniejszy byłby zapis „niepokryte z innych źródeł, brakujące koszty powrotu klientów do kraju oraz zwroty wpłat dokonywane będą z budżetu państwa”,
- Określenie użyte w tym artykule „niepokryte z innych źródeł ” jakich źródeł dotyczy? Zgodnie z ustawą o usługach turystycznych koszty sprowadzenia klientów z imprezy turystycznej i zwroty określone w art. 5 ust 1 pkt 2 pokrywane są z gwarancji ubezpieczeniowych lub bankowych, w przypadku braku wystarczającej sumy gwarancyjnej na wszystkie roszczenia, poszkodowanym klientom pozostawała droga sądowa z przedsiębiorca o zwrot brakującej kwoty. W przypadku niewypłacalności przedsiębiorcy odzyskanie jakichkolwiek roszczeń będzie trudne w praktyce oraz długotrwałe. Czy w takim wypadku zwrot brakującej kwoty będzie dokonywany po wyczerpaniu innych możliwości?
- Art. 5a ust 3 dotyczący wniosków o zwrot wpłat – czy zapis ma dotyczyć tylko wpłat na poczet niezrealizowanych imprez turystycznych? Kto składa te wnioski? – poszkodowany klient? Należy pamiętać, iż marszałek nie jest stroną umowy pomiędzy klientem a przedsiębiorcą, a zapis ustawy w art. 5 ust 5 określa, iż marszałek jest uprawniony do występowania na rzecz klientów w sprawach wypłaty środków z tytułu gwarancji bankowej, umowy gwarancji ubezpieczeniowej lub umowy ubezpieczenia, na zasadach określonych w treści tych umów,
- Czy to marszałek ma ustalać czy wpływające wnioski są zasadne czy nie? Jeśli tak (a tak wynika z następnego ustępu proponowanej zmiany) to jakimi narzędziami marszałek ma ustalać czy wnioski o brakujące kwoty są zasadne?

Opinia z woj. mazowieckiego

Proponowana nowelizacja ustanawia odpowiedzialność Skarbu Państwa za pokrycie kosztów powrotu klientów biur podróży do kraju oraz zwrot wypłat za usługi, które nie dojdą do skutku, w przypadku niewypłacalności przedsiębiorcy prowadzącego działalność w zakresie usług turystycznych, w części która nie została pokryta z sum gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej albo ubezpieczenia.

Niniejszy projekt w kontekście finansów samorządów województw, mimo iż neutralny dla przyszłych budżetów Województw, należy ocenić pozytywnie, ponieważ ustawodawca gwarantując środki z budżetu Państwa na pomoc klientom upadłych biur podróży, gwarantuje środki na realizację zadań, za które zgodnie z ustawą o usługach turystycznych odpowiedzialni są Marszałkowie.

Nie bez znaczenia, z uwagi na skalę przedmiotowego zjawiska (upadanie biur podróży) w 2012 roku, jest również fakt, iż ustawodawca zakłada objęcie zakresem regulacji także te przypadki, które już miały miejsce (ustawa przewiduje działania wsteczne od 1 stycznia 2011 roku). Powyższe należy odczytać, jako wolę zwrotu samorządom województw środków wydatkowanych z własnych dochodów na realizację zadań, za które zgodnie z ustawą o usługach turystycznych odpowiedzialny był Marszałek, w tym w szczególności pokrywanie z własnych środków kosztów powrotu klientów upadłych biur podróży do kraju.

GM-II.1122.1.4.2013.IJ

Szczecin, 14 stycznia 2013 r.

Pan Bogdan Ciępielowski
Dyrektor Biura
Związku Województw RP

OPINIA

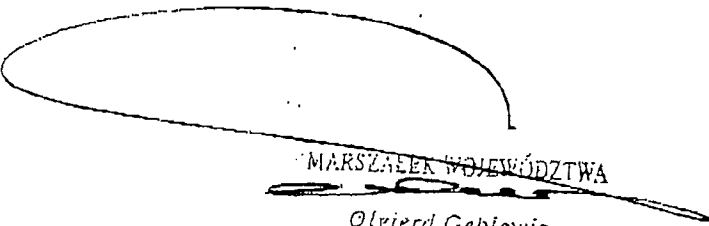
WOJEWÓDZTWA ZACHODNIOPOMORSKIEGO

dotycząca: poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o usługach turystycznych.

Po dokładnym zapoznaniu się z ww. projektem stwierdzamy, iż propozycja zawiera dość ogólne sformułowania. W treści art. 5a ust. 1 wskazano m.in., iż „niepokryte z innych źródeł koszty oraz zwrot wpłat dokonywany jest z budżetu państwa” - brak wskazania, o jakich źródłach mowa. Brak również sprecyzowanego wskazania, jak wyglądać ma pokrycie kosztów powrotu klientów do kraju, gdy suma gwarancyjna lub ubezpieczeniowa jest niewystarczająca.

Ponadto, projekt nakłada na marszałków województw przyjmowanie wniosków o zwrot wpłat, nie precyzuje jednak, kto rozpatruje i rozlicza roszczenia klientów, terminu składania potencjalnych wniosków oraz nie określa całego procesu postępowania w tej kwestii.

Ubiegłoroczne sytuacje niewypłacalności organizatorów turystyki potwierdziły, iż sumy gwarancyjne oraz ubezpieczeniowe są zbyt niskie i niejednokrotnie nie wystarczały na pokrycie kosztów powrotu klientów biur podróży do kraju. Jednakże, mając na uwadze fakt, iż majątek upadłego przedsiębiorstwa jest znikomy, w praktyce próba odzyskania przez Skarb Państwa wypłaconych odszkodowań może okazać się niemożliwa. Niewątpliwie, należy dążyć do takiej zmiany przepisów prawa, by klienci niewypłacalnych biur podróży otrzymywali zwrot wpłat za niezrealizowaną imprezę turystyczną, a klienci niewypłacalnego biura pozostający za granicą, mogli mieć zapewniony bezpieczny powrót do kraju. Istotne jest, by proponowane zmiany w praktyce okazały się skuteczne i faktycznie zapewniły polepszenie ochrony klientów biur podróży.

MARSZAŁEK WOJEWÓDZTWA

Olgierd Geblewicz

PIERWSZY PREZES
SĄDU NAJWYŻSZEGO
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 22 stycznia 2013 r.

BSA V - 021 - 8/13

SEKRETARIAT SZEFA KS

L.dz.

Data wpływu 23. 01. 2013

Pan
Lech CZAPLA
Szef Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze!

W odpowiedzi na pismo z dnia 4 stycznia 2013 r., GMS-WP-173-4/13 uprzejmie informuję, że Sąd Najwyższy nie zgłasza uwag do **poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o usługach turystycznych.**

Z poważaniem

Stanisław Dąbrowski
Stanisław DĄBROWSKI